

De allerbeste wensen voor 2016

2015 was een bewogen jaar

Het overlijden van Jacqti bracht zowel in Mali als Nederland een kleine schokgolf teweeg. Het enorme gemis en het gedeelde verdriet zorgden echter ook voor een gedeelde vastberadenheid om het werk in haar geest voort te blijven zetten. Uit het reisverslag van Rens de Leeuw, dat u hieronder vindt, blijkt zijn grote vertrouwen in het leiderschap van Saïdou, de directeur van het Dogon Vrouwen Initiatief in Mali. Samen met uw partnerschap kunnen wij ervoor zorgen dat hij de benodigde fondsen heeft. Wij kijken dan ook uit naar 2016, om samen met hem en zijn team nog meer vrouwen en hun gezinnen de gelegenheid te bieden om hun kwaliteit van leven te verbeteren.

Het bestuur van de Stichting Dogon Vrouwen Initiatief

Wij danken alle investeerders voor hun bijdrage in 2015.

Wij wensen u allen een goed 2016 en hopen dat we op uw partnerschap mogen blijven rekenen.

De presidenten van de vrouwengroepen bijeen.

Verslag van het werkbezoek december 2015

Van 9 tot 19 december bezocht Rens de Leeuw een aantal projecten in Mali. Hij reisde langs vrouwengroepen in diverse epicentra. Daarnaast bekeek Rens de gemeenschappelijke tuin in Yendouma en de duinfixatie en aanplant van bosschages in Yendouma en Koundou. Hieronder zijn verslag.

Belangrijkste bevindingen en conclusies.

De organisatie is prima ingewerkt en draait goed. De teamgeest is prima en de chefs d'epicentre functioneren goed, te oordelen naar hoe zij de groepen begeleiden en coachen. Fatou is een kundig beheerder van de microkredieten en het secretariaat. Saïdou is een buitengewone leider en directeur met een charismatische uitstraling en optreden.

Het is overduidelijk dat Saïdou na het overlijden van Jacqti degene is die in feite de nieuwe leider is en het stokje van Jacqti heeft overgenomen. Het is niet voor niets dat Jacqti hem beschouwde als haar zoon; hij is degene die de principes en werkwijze van DVI tot in zijn cellen heeft geabsorbeerd. In mijn gesprekken met hem heb ik hem aangemoedigd om deze positie van inspirator en adviseur zonnig ook op te nemen naar de organisatie in Nederland.

De bezochte groepen maken een levendige en geïnspireerde indruk. Zij begrijpen heel goed hoe het partnerschap werkt tussen DVI, IFPD en de vrouwengroepen en het belang van een goede en toegewijde organisatie van zowel de vrouwengroepen als de organisatie hier en daar.

Over 2016 hebben we afgesproken dat de activiteiten van het GWI volgens de planning uitgevoerd worden, maar dat er nog niet gestart wordt met nieuwe groepen in de vlakke.

De volgende groepen die we bezoeken wonen halverwege en onderaan de rots. Waar de ene groep in Irely-Toro al hun zaken dik op orde hebben, loopt de andere in Banani-Nah nogal chaotisch en blijkt de communicatie onderling niet optimaal. Hier blijkt het leiderschap van Saïdou wederom als hij de groep ferm toespreekt en duidelijke afspraken met hen maakt. Op het einde memoreer ik hoe Jacqti altijd benadrukte dat goede samenwerking een veelvoud aan resultaat opleverde: *courage!*

De volgende groep, bovenop de rots in Tuegou, draait al 3 jaar en dat is te merken. Er zijn veel gezamenlijke activiteiten en zoals ze het zelf typeren is er 'sinds het partnerschap onderlinge solidariteit en uitwisseling'.

Bijna 100% heeft een houtbesparend fornuis.

Het team bijeen vlnr: Allaye, Hamidou, Soselem, Soumaila Kodio, Fatou, Amakenne en Saïdou.

Het aantal houtbesparende kachels is hier zeer hoog; bijna 100%. De groep in Yendouma Dama daarentegen is net begonnen. Naast de microkredieten nemen ze deel aan het WakaWaka-programma en de muggennetten. Hun volgende stap is de houtbesparende oven. Saïdou moedigt hen aan om zelf het initiatief te nemen om de grootte en aantal van de oventjes op te nemen. Je merkt dat het vormen van het partnerschap in zo'n pas gestarte groep nog relatief veel aandacht krijgt.

Even later stoppen we bij de gemeenschappelijke tuin van een andere Yendouma vrouwengroep, die dit eerste jaar bijna geheel gebruikt wordt voor de teelt van uien. Later gaan ze ook andere groenten verbouwen. Hier ontmoeten we Saïdou's moeder, aan het werk in de tuin.

De gemeenschappelijke tuin is wel 6000m2 groot.

De volgende dag bezoeken we 2 vrouwengroepen op de vlakke. Het leven op de vlakke is behoorlijk Spartaans; het is er droog en stoffig maar in het regenseizoen kweken ze er ondermeer pinda's, sesam en sperziebonen! In Tantouma zitten 90 vrouwen klaar om ons enthousiast te vertellen dat ze hun spaarkas goed op orde hebben. In Banakani is de ceremonie kort vanwege het overlijden van een klein jongetje enkele dagen ervoor. De volgende stops zijn in Diangoudja en Orokamba, waar de vrouwengroepen allebei een nieuw gebouwtje hebben gebouwd voor hun bijeenkomsten. Op beide plekken natuurlijk de nodige begroetingen en speeches en na afloop weer een kip. We rijden terug naar Koundou met 6 kippen in de laadbak!

Bij elk bezoek wordt genoemd hoezeer ze het bezoek van hun partners uit Nederland waarderen.

Nagedachtenis aan Jacqti

In elke vrouwengroep wordt het overlijden van Jacqti gememoreerd. Ook bij de groepen die haar nooit hebben ontmoet is bekend welke cruciale rol zij gespeeld heeft bij de ontwikkeling van DVI. Zij spreken de hoop uit dat dit werk wat zij gestart is zal worden voortgezet.

ceremonie

Op de 7e dag van het bezoek aan de Dogon staat in het teken van een van de laatste wensen van Jacqti. Op een uitstekend rotsplateau laten Rens, Saïdou, Amatige en Keneko -na en korte korte reflectie en stilte- de as van Jacqti in de wind vervliegen boven Kinikou, de plaats van 'haar' Dara-clan.

Vrouwen in Tuegou met de foto van Jacqti.

Groene Woestijn Initiatief

Omdat we goede foto's van bomen in verschillende groeifasen willen maken bezoeken we de GWI-site in Koundou. We gaan 3 bosjes langs waar resp. ca 1, 2 en 3 jaar geleden begonnen is, met en zonder de waterbox. Je zou verwachten dat de oudste bomen zichtbaar groter zijn, maar de verschillen zijn klein. Dat de jongste bomen haast even groot zijn als de oudste komt doordat door de jaren heen steeds meer ervaring in het opkweken en

planten is opgebouwd. Ditzelfde verschijnsel zullen we de volgende dag in Yendouma tegenkomen.

Daarna naar de duinfixatie, waar blijkt dat de Euphorbiastekken aan de windkant van de duin bijna bloot komen te liggen, terwijl ze aan de luwtekant onder het zand komen te zitten. Amakene stelt voor aan de windkant tevens een beschutting te maken met riet (als bij het strand en de duinen in Nederland).